

nr 31

KADAKAS

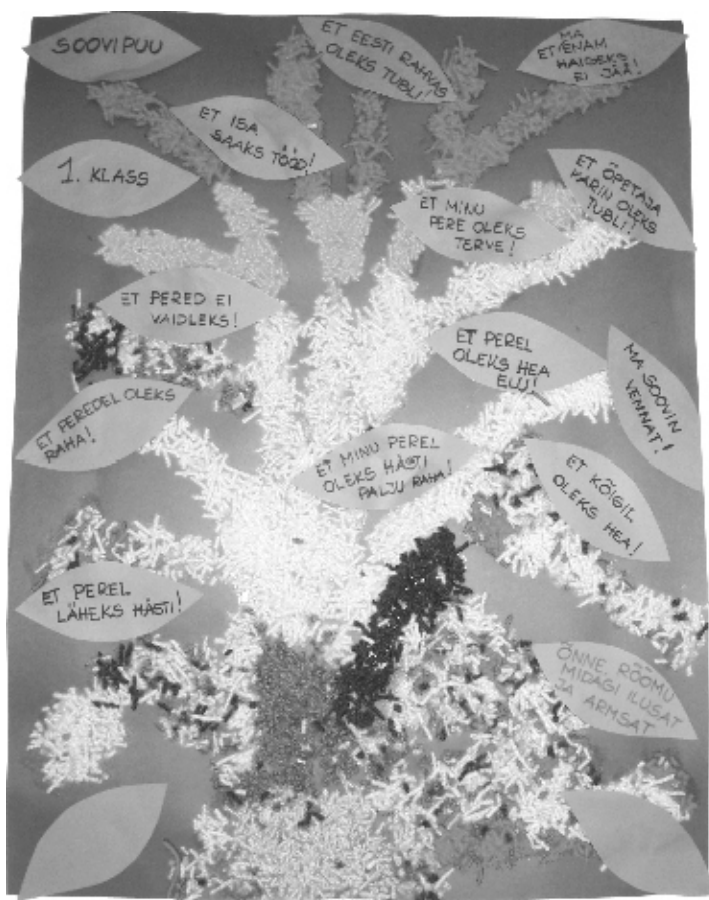
Abja Gümnaasiumi ajaleht

Asutatud novembris 1995

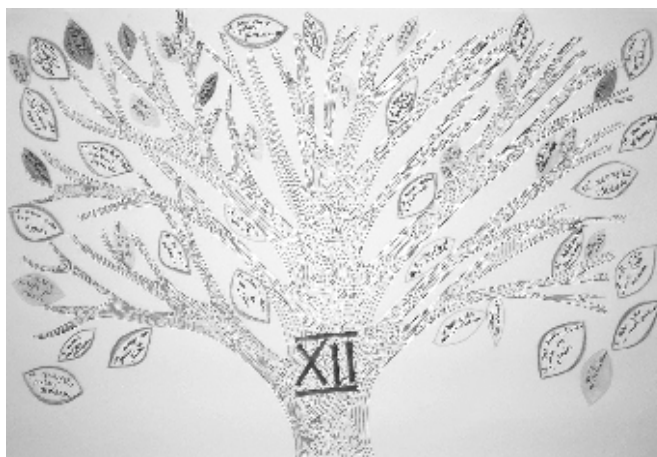
Detsember 2009

Abja kooli laste soovid kodanikupäeval

et isa saaks tööd
et minu pere oleks terve
et pered ei vaidleks
saan koolis viisi
kuulan ema sõna
kirjutan ilusa
käekirjaga
ei lõhu puid
ei lähe valesti üle tee
lasen vana inimese
istuma
rohkem tasuta
õppekohti
kõrgkoolides
ei viska auto aknast
prahti välja
rohkem lapsi
et kõigil oleks hea
kannan helkurit
et Eestis oleks
vähem vägivalda
sporti rohkem kooli

olen hea õpilane ja
toetan vabariiki
puhtusega
suhtume sallivalt
teistesse
rahvustesse
aitame eakaid ja
abivajajaid
hoiame loodust
ja ümbritsevat
keskkonda
et ei oleks
joodikuid ja
narkomaane
et oleks vähem
õnnetusi
et koolivõimla
valmis saaks
et igal lapsel oleksid
vanemad
hoia oma kaaslasi
aitan endast
väiksemaid
ei karju vahetunnis
ma soovin vennat

Lahe koolipäev 2009

5. novembril toimus juba traditsiooniks saanud Lahe koolipäev. Eelmisel aastal võeti noored vastu Pärnus, kuid seekord otsustasid korraldajad kutsuda meid Eesti Riiklikusse Nuku- ja Noorsooteatrisse Tallinnas. Esindatud olid paljud koolid üle Eesti ning õpilasi, kes loenguid kuulasid, oli ligikaudu 500.

Konverentsi teema oli "Kas maailm ootab mind?" Esimesena astusid lavale noored näitlejad, kes lavastasid väikese etenduse inspireerituna konverentsi muusikast ja noore eluteel seisvatest valikutest. Pärast tuli meile ka tere ütleva programmijuht Märt Treier koos kolme tuntud nukuga nukuteatrist (Papageno, Märk Mik ja Saaja Jalgne).

Esimesena tulid meile loengut andma Contra ja Voldemar Kolga, kes astusid teineteisele vastu nagu tuntud telemängus "Roosidesõda". Contra kehastas süütut maapoissi ja Kolga inimest, kes on läbi käinud maailma suurimad ja väikseimad linnad. Arutlus oli kirev, kuid minu arvates lisas sellele rohkem vürtsi žürii (Papageno, Märk Mik ja Saaja Jalgne), kes pärast igat arutlust hindas väga humoorikalt Contrat ja Voldemari.

Pärast kosutavat Tere-pausi saabuski päeva kulminatsioon, sest lavale astus Neeme Raud ja pärast Martin Saar.

Neeme Raud rääkis oma elust, sellest, kuidas New Yorgis elu käib. Talt küsiti, kas maailm ootas meid ning Neeme vastas hetkegi mõtlemata "Ei!". Põhjenduseks tõi ta selle, et Eesti on maailma maastaabis nii väike, et keegi ei panegi meid tähele, kui me ise endast märku ei anna. Eestis võime me olla priimused ning minna suure lootusega suurde maailma, kuid sedasama teevad ka teiste riikide priimused ning kuski nad kohtuvad ja siis läheb võitluseks, kus tugevam jääb ellu ning ülejäänud olme jääb

hulpima. Neeme saadeti ära marulise aplausi saatel ning sama marulise aplausi saatel marssis lavale Martin Saar. Martin rääkis oma elust ning sellest, kuidas temast sai kunstnik, kes New Yorgis oma kunsti demonstreerib. Ta joonistas laval ühe pildi ning kinkis selle publikus ühele tüdrukule, kes sellest väga vaimustuses oli, ning enne lõppu loopis rahva sekka kaks T-särki ja kinkis oma joonistusi.

Järgmisena saime kaasa elada Hea Eeskuju konkursi auhinnagalale. Auhindu andis kätte konkursi patroon, Riigikogu esimees Ene Ergma. Jagati välja mõned väikesed auhinnad ning peavõit 20 000 krooni läks neiuule nimiga Reili Rand. Ta peaks eeskujuks olema meile kõigile, sest nii suur süda kui temal võiks olla igal eestlasel. Reili tegi koos oma klassiga kingitusi jõuludeks lastekodu lastele ja on ka vabal ajal ühiskondlikult aktiivne neiu. Lisaks rahalistele kingitustele esitas

Jaagup Kreem talle kaks südamlikku laulu, mis nii mõnelegi inimesele pisara silmanurka tõi.

Lõpp tuli samuti hoogne, sest lavale astus Ivo Linna, kellega koos laulsime nii mõnedki tuntud eesti laulud, millest kõige nimekam oli ehk "Vana vaksal". See oli südantsoojendav, kui saalitäis rahvast tõusis ning seis is nagu üks mees ja laulis. Lisaks laulmisele pidime me ka pärast tantsima Märt Agu ja Raul Talmari juhendamisel. Kui tants oli tantsitud, ootas meid kõiki tükk head kooki ning kodutee.

Ma arvan, et ei tee kellelegi liiga, kui ütlen, et see päev meeldis kõigile, kes viitsisid kohale tulla ja kuulata, sest esinejad andsid endast palju ja igaühel oli oma sõnum noortele. Loodan, et sellest kujuneb traditsioon, mida hoitakse kõrgel ja mis niipea veel ei hääbu.

Rauno Lukka, 12. klass

Õpetajate päev lasteaias

5. oktoobril peeti ülemaailmset õpetajate päeva. Minu jaoks oli aga sel aastal kõik teisiti – sain olla lasteaias kasvatajaks. Oma hoolealusteks valisin kõige pisemad mudilased, sest ka mu oma vend on selles rühmas.

Ootusärevus ning teadmatus, mis juhtuma hakkab, oli põnnide ette astudes suur. Ka lapsed võõristasid esmalt ning ei julgenud oma suudki paotada. Mõne hetke möödudes aga saadi kohmetusest võitu ning algas

lõbus mäng ja trall. Selgus, et mudilaste lemmiktegevuseks on puslede kokkupanemine ning peagi kostis igalt poolt vaid üks lause: "Tädi, tule aita mind, palun!" Eriti eredalt jäi mulle meelde üks väike poiss, kes võlus mind osavalt oma silmapilgutamise ja kavala naeratusega.

Peale puslede kokkupanemise voolisin nendega leibu, saiu, küpsiseid ja muid jahutooteid, kuna lasteaias algas leivanädal. Sain kuulata ka mui-

nasjuttu ning vaadata nukuteatrit.

Aeg läks lennates ja ootamatult saabus lahkumishetk. Põnnide näod venisid pikaks ning ka mina tundsin end kurvana. Mõte homsest koolipäevast muutis aga lahkumise veel nukramaks ning raskemaks, sest see päev tekitas soovi olla ise jälle pisike tüdruk, kelle jaoks maailm tundub nii suur ja huvitav.

Ida Rahu, 11. klass

Vilistlased tunde andmas

23. oktoobril, veerandi viimasel päeval, tulid meile, Abja Gümnaasiumi praegustele õpilastele, taaskord külla T. H. Ilvese algatatud projekti "Tagasi kooli" raames vilistlased. Nagu eelmiselgi aastal, jutustasid nad oma tööst ja elust.

Meile, 11. klassile, käisid rääkimas arheoloog Krista Sarv, Halliste vallavanem Andres Rõigas ning raadio Elmar üks saatejuhte ja inglise keele õpetaja Tiiu Sommer. Kuna möödunud aastane üritus oli väga põnev ja täis positiivseid emotsioone, olid ootused väga kõrged. Kahjuks jäi seekordne üritus minu jaoks aga ühetaoliseks, kuivaks ning isegi kohati igavaks. Kui mullu oli vilistlaste eesmärgiks tekitada kõigis soov ülikoolis edasi õppida ning pingutada oma unelmate nimel, ükskõik kui utoopilised need ka poleks, siis tänava keskenduti vaid kitsalt oma ainele. Muidugi saime teada ka palju uut ja huvitavat, näha oma silmaga kiviaegseid

· Vilistlane Krista Sarv

esemeid ning töötada hariva, mängulise inglise keele õpiprogrammiga.

Kuigi seekordne üritus nii sügavat muljet ei jätnud, leiab siiski, et sellest projektist võiks saada iga-aastane

traditsioon. Seda seetõttu, et igal vilistlasel on jagada tarkust, mida ühestki raamatust õppida pole võimalik.

Ida Rahu, 11. klass

Reibas Tiiu Sommer tuli tagasi kooli

23. oktoobril, esimese veerandi viimasel koolipäeval, andsid "Tagasi kooli" nädala raames õpilastele tunde külalisõpetajad.

Üks värvikamaid õpetajaid oli Tiiu Sommer. Tiiu on väga avatud ning elurõõmus, huumorimeelne ja huvitav isiksus. Ta on lõpetanud üheksa klassi tollases Abja Keskkoolis ja klaveri eriala Abja Keskkoolis. Tiiu on omandanud koorijuhhi ja koolimuusiku kutse Georg Otsa nimelises Tallinna

Muusikakoolis. Õpinguid alustas ta ka lavakunstikoolis, kuid kahjuks jäi see lõpetamata. Tiiu Sommer on töötanud inglise keele õpetajana, telefonioperaatorina, müügi- ja turunduse assistendina, ka müügitöö ei ole noorele naisele võõras.

Praegu teab Tiiu Sommerit iga raadio Elmar kuulaja, kus ta tuntud raadiohäääl on. Põhitööks on tal aga midagi naise kohta väga tavatut. Nimelt peab ta ainukesena naisena Bal-

tikumis autotehnika ametit.

Tema antud tunnis tutvustas Tiiu huvitavat keeleõppeprogrammi, innustas võõrkeeli õppima, andis nõu, kuidas elukutset valida ning soovitas olla enese ja oma töö suhtes kriitiline. Tiiu oli veendunud, et igaühest võib saada oma ala professionaal, selleks peab vaid palju tahtma ja pingutama.

Eliisa Nellis, 12. klass

Lõpueksamid ei ole enam mägede taga!

Kevad on küll veel kaugel, kuid usun ja loodan, et nii põhikooli- kui gümnaasiumilõpetajate mõtted käivad juba eksamiradadel. Esitate endale küsimusi: kas lõpetan edukalt, kas pean vastu, mis saab edasi?... Kindlasti peate vastu, jõuate, jaksate ja tahate kooli edukalt lõpetada! Sellel kevadel saadame ellu 23 põhikoolilõpetajat ja kõik teed on lahti meie 27-le abiturientidele.

Kõik gümnaasiumi lõpetajad peavad sooritama viis lõpueksamit, kolm nendest riigieksamitena. Mõnel õpilasel praegusest 12. klassist on juba ette tehtud üks, mõnel hoopis kaks riigieksamit. 20. jaanuariks peab aga kõigil

olema valik tehtud ning seda enam muuta ei saa! Ühe gümnaasiumi koolieksami võib teha uurimuse või praktilise tööna. Sellele tuleb varakult mõelda, juhendajaga kokku leppida ning sobiv teema leida. Esimene eksam on kirjand – 24. aprillil! Juba praegu on aeg raamatuid lugeda, kirjan-deid kirjutada ning neid analüüsida.

Põhikoolilõpetajatel on esimene eksam küll 5. juunil, kuid 1. veebruariks peate teiegi andma teada õppeaine, milles soovite sooritada valikeksami. Kohustuslikud on eesti keel ja kirjandus ning matemaatika. Aastaid on matemaatika olnud komistuskiviks

mitmele lõpetajale, seepärast pöörake juba nüüd tähelepanu ülesannete lahendamisele ja julgege abi paluda aineõpetajalt.

Ärge mõelge, et kevad on kaugel ja eksamid mägede taga! Aeg lendab linnutiivul ja äkki märkate, et nii palju on veel teha, nii palju on veel lugeda. Oluline on igas tunnis kohal olla, kaasa teha, kaasa mõelda ja veel koduski ainega tegelda. Selleks soovin Teile palju jõudu, osake ära kasutada iga minutit ning selle kõige vahel leidke aega ka puhata.

Sirje Renter, õppealajuhataja

Muljeid õpetajate päevast

Ilmselt peaks olema õpetajate päeva peamine mõte, et rohkem teada saada õpetaja tööst, kuid ainult mõttest on vähe kasu. Õpilased ei võta seda nii, nagu võiks. Üldiselt 11. klass oli tore ja üks 10.A klassi poisid samuti, kes mängis meile ilusti klaverit, aga ei ole just huvitav seista klassi ees ja nendega tegeleda, pakkuda neile midagi uut, kui klassitais õpilasi lihtsalt vaatab enese ette. Tõsiselt, nad ei huvitu millestki ega taha midagi teha! (*Katrin, 12. klass*)

Kõige tublim klass oli 10.A, aga ka 7. klassis oli korralikke tüdrukuid. Ma arvan, et paljud tahtsid lihtsalt muljet avaldada. Poisid püüdsid tähelepanu endale tõmmata, kuid see ei tulnud neil hästi välja. (*Margus, 12. klass*)

Kindlasti ma ei olnud õpilaste meelest hea ja vaikne. Millegipärast juhtusin olema just nimelt karm ja vanamoodne. Tõstsin häält päris mitmel korral mõne poisi peale. Eriti poisid on endast ikka väga heal arvamusel! (*Merily, 12. klass*)

Õpetajate päev oli tore kogemus. Ebameeldiv oli, et igas klassis on ikka keegi, kes ei saa aru, miks see päev on. Veel enam, see ei ole mõeldud kõikide vähegi pähe tulevate nõmeduste kordasaatmiseks. Ma ei tahaks iga päev teistele midagi püüda selgitada, eriti, kui seda ei tahetagi selgeks saada. (*Toomas, 12. klass*)

Ootasin eilset päeva väga, lausa meeletult. Tahtsin kogeda midagi sellist, mis on uus ja huvitav. Kõik minu ootused, lootused, küsimused said vastuse. Esimese klassi pisipõlised olid fantastilised. Terve klass kiirgusest ja heatahtlikkusest. Nende tahe õppida, rääkida ja areneda oli joovastav. Nelja aasta pärast sõidan ma kindlasti tööle pedagoogina, olles õnnelik. (*Liina, 12. klass*)

Andsime Mikuga algklassidele kehalist. Väiksed olid väga toredad ning käitusid hästi. Sain aru, kui raske õpetajate töö tegelikult on. (*Rauno K, 12. klass*)

Kui juba lühendatud tunnid ja pool päeva ära väsitavad, mis siis terve päev teeb? Tegelikult olekski võinud olla üks korralik koolipäev. Lühendatud tundidega ei jõua midagi õpetada ega õppida. Kontakti leidmiseks on aega vaja. Arvan, et õpetajal on just esimene kord kõige ebamugavam minna klassi ette. Muidu on tore olla õpetaja. (*Rando, 12. klass*)

Loomulikult äratas see päev suurt huvi õpetaja ameti vastu. Kuigi pinge oli suur, oli tore ning pani mõtlema, et võib-olla soovingi tulevikus seda ametit õppida. (*Eva-Liisa, 12. klass*)

13. klass oli tubli tekstiõpetuse tunnis ning nende tehtud ettekanded olid naljakad. Mõnede õpilastega oli raskem, teistega jälle lihtsam. Osadel puudusid tunniks vajalikud vihikud/õpikud. Muidu oli päev põnev ja kindlasti ka väsitav. (*Liis, 12. klass*)

Direktor olla osutus raskemaks, kui oskasin arvata. Hea oli see, et kabinet oli vaikne. Päeva lõpuks olin igatahes omadega täitsa läbi. (*Ando, 12. klass*)

Päev lõppes aktusega, kus kõige põnevam ja naljakam oli õpetajate näidend. Huvitav oli vaadata, kuidas abiturientid hakkama saavad. (*Evelin, 11. klass*)

Toimunud päev oli meie klassile erakordselt lahe, sest osad meie seast said minna lasteaeda ja ennast proovile panna kasvatajana. Teised aga tundsid rõõmu "uutest" õpetajatest. Uued õpetajad olid väga vingelt riides. 13. klass suutis oma läheda näidendiga i-le punkti panna. (*Teemo, 11. klass*)

Esimene tund oli loodusõpetus, seal sai palju nalja. Õpetaja andis meile 9. klassi geograafia õpiku ja me pidime sealt lugema. Järgmist tundi andis Rauno Lukka, kes oli suhteliselt karm. Ta võttis peaaegu kõikidelt telefonid ära ja minult kaardid. (*Jander, 6. klass*)

Meidi Metsaroos, 12. klass

· Noored pedagoogid

Mitmekülgne õpetaja

Intervjuu õp Ramo Peneriga

Kus Te olete õppinud?

1989. aastal lõpetasin Türi Keskkooli, 1994. aastal Tallinna Pedagoogikaülikooli, kus sain saksa-inglise filoloogi kutse; 2000 – Tartu Ülikool, teadusmagister pedagoogikas. Mõned aastad olen õppinud ka teoloogiat.

Milline oli õpilane Ramo?

Õpilane Ramo oli kooliajal tagasihoidlik, aga edasipüüdlik, kohusetundlik igatahes. Püüdsin normaalsed suhted hoida nii oivikute kui ka nn pätipoistega. Tüli ei norinud, peksta ei andnud ega ka ise ei saanud.

Millised olid teie lemmikained?

Lemmikained olid muusikaõpetus ja saksa keel.

Millega tegelete kooliväliselt, millised on teie hovid?

Hobideks on olnud ja on jätkuvalt: raamatud, muusika (klaverimäng), ujumine ja reisimine.

Kus olete varem töötanud?

Varem olen töötanud Türi Gümnaasiumis, Haridusministeeriumis kutsehariduse osakonnas, Türi Majandusgümnaasiumi direktorina, Tallinna 32. keskkooli õppealajuhatajana, Kohila Vallavalitsuse haridusnõunikuna, Mainori Kõrgkooli ja TLÜ Rakvere Kolledži õppejõuna, olen olnud ka kirikuõpetaja ametis Paides.

Mida soovitaksite Saksamaal kindlasti vaadata?

Saksamaa on väga suur ja lai, vaimustust ja imetlust pea igal nurgal. Martin Lutheri jälgedes tasuks käia: Wittenberg, Eisenach, Eisleben, Erfurt, Wartburg. Olümpialinn München on arhitektuuriliselt huvitav, nagu ka Hansalinn Lübeck, mis on kohati sarnane Tallinna vanalinnaga. Ülikoolilinn Heidelberg on kindlasti omaette vaatamisväärsus. Berliin on nagu tõeline maailma metropol.

Mõni hea soov õpilastele?

Ikka pea püsti! - *Kopf hoch!*

Kelian Luisk, 11. klass

Rebaste ristimine

· Külmetavad rebased

Ettevalmistused rebaste ristimiseks algasid nädal enne toimumist, suhteliselt viimasel minutil. Klassiga koos mõtlesime välja üritused ning ülesanded. Kõige esimeseks ülesandeks oligi nuputada rebastele võimalikult raske tee, mida sel päeval läbida. Paari päeva jooksul selgitasime vahetundides toimuvat, kuid mis õigel päeval siiski spontaanselt ümber muudeti.

Eks juba ristitud rebased mõtlevad oma raskuste pealegi, mida eelmisel aastal läbiti ja sellest tulenevalt pandi söögid paika kiirelt ja kindlalt. Ei puudunud või, sibulate ja mitmed muud "aroomid", mis koolipäeva lõpuni kõigile tunda olid.

Ürituse toimumise päeval, 15. septembril, olime varakult valmis. Ootasime rebaseid, kes muidugi suure

hirmuga viimaseks minutiks kooli jõudsid. Klassi saadeti nad juba rebastena – soengud ja maalitud näod päeva alustuseks.

Järgnevad vahetunnid möödusid neid näljaseid rebaseid toites ning jooksutades. Koolipäeva lõpuks said nad oma kõhud täis ja liikumisvajaduse ka rahuldatud... õhtuni.

Teine osa päevast algas kell 17.00, kui rebased kogunesid kesklinna parklasse ja esitasid oma tantsu. Samal ajal olid koolimajas viimaseid ettevalmistusi tegemas üheteistkümnenda klassi üksikud õpilased. Üks-kaheksa haaval lasti rebased aulasse, kus nad ületasid kinnisilmi tõkkeid ja libedaid radu, puutusid kokku kalade, sibulate ja kõiksugu "lõga ja mögaga".

Armsad klassijuhatajadki (nii korraldajate kui osalejate) said pika pingelise päeva lõpuks tõdeda, et muretsemiseks polnud põhjust. Rebased said ristitud. Sabad jäid terveks ja kõhud said ka täis!

Kelian Luisk, 11. klass

Rebaseretk

19. septembril toimus Viljandimaal Rebaseretk. See on traditsiooniline üritus, mis on korraldatud Alfons Rebase (1908-1978) auks. Ta oli väga aktiivne Eesti iseseisvuse eest võitleja, Rüütiristi kavaler, kes suutis teenida ka lisaks kõik tammelehed oma Rüütiristile.

Rebaseretk toimus sellel aastal viiendat korda. 34-kilomeetrise matka läbimiseks Kärstnast Lillini kulus maksimumaalselt seitse tundi.

Retke korraldas Viljandi Sakala malev. Toredat ettevõtmist toetas väga ilus ilm. Retke sai ka läbida võistlusklassis, selleks pidi olema mitmekümnekilone kott ja relv. Kuid algajate jaoks oli ainuüksi selle retke läbimine suur proovilepanek. Kõikidele soovijatele jagati kaardid. Raja läbis igaüks omas tempos. Paljud olid sunnitud lõpetama oma rännaku villis jalgade tõttu. Matka käigus kohtas väga lahkeid eesti peresid, kes olid matkajatele teepervele toonud korvidega õunu, sildiga "Lugupeetud matkajad, head isu!!!!". Retke läbimine oli väga

raske, ilmselgelt hindasid paljud oma võimeid üle. Oli neidki, kes alustasid rada joostes ja lõpetasid selle vaevu kõndides.

Abja gümnaasiumi õpilased näitasid üles innukust ja olid laupäeva hommikul suurte ootustega kooli juurde parkimisplatsile kogunenud. Transpordi lubas organiseerida Sakala malev. Nagu lubatud, nii ka tehtud. Kõik ootasid hommikul bussi, kuid suureks üllatuseks oli meile järele saadetud vana sõjaväeauto. Taga kastis oli kaks rida pinke, naeru ja sagina keskel ronisid seiklejad kasti, otsides endale istekohta. Rännak algas II maailmasõjas langenute mälestusmärgi juurest. Enne rajale asumist peeti meile ka kõne. Algus oli kell 10:00. Igaüks hakkas omas tempos minema. Rännak kulges läbi eesti põlismetsade ja kohtas mitmeid eesti vanu talusid. Tee peale olid pandud ka teeviidad, mis aitasid edasi liikuda õiges suunas. Kõige raskem oli läbida retke viimast kümme kilomeetrit. Jalad ei tahtnud üldse enam

· Rebaseretkelt

liikuda, kuid vaatamata raskustele oli paljudel tahtejõudu ja suudeti rada edukalt läbida.

Finišis ootasid matkajaid soe supp, saiakesed ja kuum tee.

Päev oli igati õnnestunud ja väga õpetlik, kuidas end üle hinnatakse. Nägi kauneid Lõuna-Eesti talusid ja meie oma kodukandi vanu põlismetsi. Retk suudeti läbida ja meelde jäänu on positiivne.

Gerda Kont, 10. klass

· Rebaseretkele

Ei saa mitte vaiki olla

Neljapäeval, 12. novembril toimus Abja Gümnaasiumi puhkeruumis luuleõhtu. Ürituse avas Triinu Menningu ja Terje

Jaaksoni laul "Ei saa mitte vaiki olla". Seejärel rääkis õpetaja Silvia Mälksuu luuletaja Anna Haava 145. sünniaasta-

päeva puhul tema eluloost, loomingust ja huvitavatest faktidest. Õpilased esitasid mitmeid Anna Haava luuletusi. Loeti ette ka Doris Kareva, Kalju Lepiku, Juhana Viidingu, Hando Runneli ja teiste tuntud luuletajate loomingut. 12. klassi õpilane Meidi Metsaroos esitas omaloomingulise luuletuse "Must ja valge". Õpetaja Siiri Meidla rääkis hingede ajast ja kommetest. Loeti jällegi teemakohaseid luuletusi. Kõlasid ka ilusad laulud sügisest, mida esitasid Stefi Suvi ja direktor Jüri Ojamaa. Laualt sai võtta sooja teed ja maitsvaid küpsiseid. See luuleõhtu kujunes väga meeldivaks koosviibimiseks ning veel hubasemaks kui eelnevad kooli aulas peetud luuleõhtud.

Eliisa Nellis, 12. klass

SPORT

KADAKAS

Ei kusagilt Tartusse jalgpalluriks

Sattusin jalgpalli juurde 2008. aasta kevadel. Põhjuseks oli korvpallitrennide lõppemine ja vigastuse tõttu ei saanud võrkpalliga tegeleda, kuigi oleksin eelistanud just seda ala, kuna olin sellega varem kolm aastat tegelenud.

Jalgpallitrennid möödusid Kaido Luide käe all. 6. detsembril 2008 läksime algse tiimiga esmakordselt turniirile FC Abja nime all. Saavutasime 3. koha. See tekitas tahet edasi treenida ja areneda.

28. veebruaril oli meie teine turniir, mis osutus pöördepunktiks. Tollal olime FC Abjale truud ega osanud arvata, et mängime selle klubi all viimast korda. Turniiri ajal juhtusid omavahel rääkima Kaido Luide ja Kalev Kajak, Tartu SK10 Premiumi treener. Saades teada, et Abja tüdrukutel pole piisavalt mängijaid, et Eesti meistrivõistlusteks tiim välja panna, kutsus Kajak meid enda juurde.

Abjast otsustas SK10sse minna kaheksa tüdrukut. Märtsikuu jooksul tuli kiiresti kõik dokumendid korda ajada.

Aprillis jõudsid SK10 tüdrukud ja endised FC Abja tüdrukud teha ühise tiimina kaks mängu, mida oli ilmselgelt vähe üksteise tundmaõppimiseks.

Mais algasid Eesti noorte meistrivõistlused. Kahe kuu jooksul mängisime seitsme Eesti sama vanuseklassi võistkonnaga, ning pärast esimest ringi – kevadringi olime viimased. Aga mängupilt muutus iga korraga paremaks.

Kogemuste kogumiseks käisime juulis Prantsusmaal Bordeaux's, kus võtsime osa viis päeva kestvast turniirist. Iga päev mängida suure palavusega kaks mängu oli karastav. Kokku kestis reis 11 päeva. Kahjuks olin abjakatest ainuke, kes sinna läks.

Augustis sai natuke puhata. Septembris algas Eesti noorte meistrivõistluste teine ring – sügisring. Katsusime jõudu samade võistkondadega ning suutsime lõppkokkuvõttes tabelis ühe koha võrra tõusta. Oktoobriga lõppesid meistrivõistlused ära.

Talvel saab katsuda jõudu teiste

tiimidega turniiridel ning teha põhjaliku ettevalmistuse uueks hooajaks.

Sattumine SK10sse on muutnud minu elu väga palju meeldivamaks. Kahjuks kaasnes sellega palju probleeme.

Kuigi alguses räägiti, et suhtumine peab tõsine olema ja keegi nalja tegema ei lähe, siis praegu on kaheksast abjakast jäänud ainult kolm arvestatavat mängijat.

Kahjuks on ka Luide loobunud korralike trennide tegemisest. Nüüd, kus ilmad külmad ja võimlat pole, ei toimu Abja tüdrukute jaoks trenne üldse.

Suurest tahtest areneda jalgpallis paremaks, püüame igal võimalusel sõita Palamusele, kus toimuvad ülejäänud võistkonnakaaslaste trennid. Oleme sellega sisustanud reedeõhtuid ning ohverdanud osa vaheajast.

Kui väga tahta ja püüelda, siis kuidagi ikka saab, isegi siis, kui tundub, et ei saa.

Olja Fomina, 12. klass

Võidukad Abja tüdrukud

Teispäeval, 24. novembril osales Abja Gümnaasiumi tüdrukute võrkpallivõistkond maakondlikul gümnaasiumidevahelisel turniiril. Koosesis Moonika Riet, Kätlin Kampus, Kädy Kampus, Kätlin Metste, Kätti Allik, Olja Fomina, Kristiin Sikka, Reet Puks ja treener Anneli Roesalu juhendamisel saavutati esimene koht.

Turniirist võttis osa kokku üheksa gümnaasiumi.

Olja Fomina, 12. klass

Tervisepäev – Sinu tervise päev

Septembrikuu teisel reedel, nagu see Abja Gümnaasiumis juba tavaks on saanud, peeti kooli staadionil maha taas üks aktiivne koolipäev.

Ilmataat oli meid soosinud päikeselise sügispäevaga ning kõik saabusid staadionile rõõmsate nägudega. Kavas oli orienteerumine, *pushball*, vibulaskmine, viktoriin ning iga-aastane aastajooks. Lisaks oli kell 11.00-12.30 võimalik staadionimaja juures igaühel mõõta oma veresuhkrut ja -rõhku.

Päeva alustuseks võttis sõna direktor Jüri Ojamaa, kes rääkis tervise tähtsusest ning selle hoidmisest. Pärast seda seletasid korraldajad päevast lähemalt ning esimene ala, orienteerumine, võis alata. Orienteerumise eesmärgiks oli leida õunaaia, mängude väljakult ning staadionilt võimalikult palju pesulõkse, mida üldse oli territooriumil kokku 200. Võitjaau kuulus seekord vanimatele 36 lõksuga.

Päev jätkus viktoriini, vibulaskmise ja *pushball*iga. *Pushball*i võitmiseks tuli suruda pall vastasmeeskonna väravasse, kasutades selleks tervet oma keha. *Pushball* oli arvatavasti ka päeva kõige enam huvipakkuvam ala oma kukkumiste ja üllatustega. Viktoriinis tuli vastata liikumist ja tervist puudutavatele küsimustele. Näiteks tuli mõelda vanasõnadele, mis käisid tervise kohta. Vibulaskmises sai igaüks

proovida oma kätt ja silma, kus tuli kahe noolega märklauda tabada.

Päeva viimasteks jõukatsumusteks oli õpilastele aastajooks ja õpetajatele aastakõnd. Aastajooksude võitjad selgusid 1.-4., 5.-8. ning 9.-12. klassidest nii poiste kui tüdrukute seast. Aastajooksjad pidid läbima ühe metsaringi. Jooksudest oli näha, et tüdrukud ei ole sugugi kehvemad jooksjad kui poisid ning et vanus ei ole määrav, mitmel korral olid nooremad

vanematest väledamad. Õpetajatel oli võimalus sama rada läbida kepikõndi tehes, kõik jõudsid õnnelikena finišisse tagasi.

Tervisepäev läks edukalt korda, selles tuleb tänada suurepäraseid korraldajaid. Loodetavasti kohtume järgmisel aastal uuesti veel entusiastlikumatena ning sooviga end proovile panna ja enda tervise jaoks midagi ära teha.

Mihkel Hiob, 10. klass

AVATUD SAHTLID

KADAKAS

Pea ees tundmatusse...

Hüppa alla kaljuäärelt,
näita kuidas suudad lennata!
Kasuta oma mõistust visalt,
kui sa ei taha just surma saada.
Riski ja tunnetä õhuvoogu,
läbimas enda keha ja hinge.
Ega igapäev saa maitsta
adrenaliini rooga,
mis vabastab aju ning
kustutab pinget.

Hea tont oled, kui sa hüppasid,
teiste käske täita vaid oskasid.
Vaata mis järel nüüd sust,
väike täpik või laik nii must!
Jaa, elu ongi kahe otsaga,
esmaltpiirid siiski ise otsustama.

Hüpata võivad lollikesed need,
kes oskavad vähekene mõelda,
kuid sina olid vist vähe valel teel,
miks muidu unustasid
langevarju võtta??!!

Kas tuled koos minuga õnne otsima?

Vabanda! Oled Sa valmis astuma esimesed sammud.
Tahad Sa olla esireas, mil saabuvad õnn ja vabadus?
Hoi a kinni mu käest, läheme mööda maagilist teed.
Meil puudu jääb ehk nõiaväest, kuid täna ei loe see.
Alles olime noored, mängisime süütuid mängu,
nüüdseks peas on vaid mured, raske südamega heidame sänge.

Seepärast peaksimegi ekslema heades, unustamatutes mälestustes.
Kõik, mis tundus siis aus, õiglane, selle tirime tagasi tänasesse.

Küsimus on ainult selles: kas ka Sina oled valmis selleks?

Kõike ei saa, mida tahta!

Ma tahaks unustada, milline on mu hääl, et siis kui taas kord seda kuulen, ei tekitaks see mulle tüdimust. Tahaksin sulgeda silmad, et unustada värvid ning silmi taas avades, rabaksid need mu jalust. Tahan välja lõigata oma südame, et pääseda rutiinsetest südametuksetest. Tagasi pannes südame oma kohale, tunnetades esimesi tukseid, oleksin justkui uuesti sündinud. Tahaks, et saan joosta nii kiirelt, et jalad ei puudutaks maad. Seisma jäädes mõistaks jälle maapinna pehmet puudutust kui esmakordset. Kõik see ei saa juhtuda ja sellepärast sulen ilusad unistused sügavale mälestuste arhiivi ning unustan nad kauaks, et neid jälle taas kord kunagi välja tõstes ajusopist ja sirvides mõistaksin, mida kõike tegelikult tahaks, aga kunagi ei saa...

Meidi Metsaroos, 10. klass

Meidi Metsaroos sai Minni Nurme ja Salme Ekbaumi nimelisel noorte omaloomingukonkursil žürii liikme Alvar Loogi eriauhinna.

Nädalapäevad

Esmaspäeva hommikul,
kooli vaja minna mul.
Teisipäeval sportima,
hakkam kohe vara ma.
Kolmapäev on lühike,
päev see kaob kui nohuke.
Neljapäev on pikk,
tundub nagu igavik.
Reedel lõpuks läbi saab,
koolinädal ka.
Laupäeval mängin,
puhkan, olen raamatuga,
sõidan mootorrattaga.
Pühapäeval vara ma,
heidan õhtul magama.

/Keiro Luik, 4. klass/

Koolis on meil JÜRI,
Tema ei ole üldse kuri.
Veel on hiiri kartev SIIRI,
kes oma jutuga ei pea piiri.
Minu pinginaabriks on LINDA,
Ma sageli käin talle pinda.
Tagasihoidlik on EHA,
sinna pole midagi teha.
Teadmishuviline on TIIA,
aga see ei tee kellelegi liiga.
Hea sõnavaldaja on KARIN,
ta on selles selgelt parim.

/Õpetaja Siiri/

Õpetajate luuletused
valmisid õpetajate päeval

Jüri, Peeter, Mikk ja Ramo -
neli vahvat poissi - ajasid nad
Christi, Evelyni, Anneli, Anneli
Annely, Sirje, Ave, Linda, Terje,
Eleni, Katrini, Silvia, Karini, Tea
Tiia, Jelena ja Eha peakesed
kõik sassi.

/Õpetaja Tiia/

Minu nädal

Esmapäeval tuju hea,
sest kooli minema nüüd pean.
Teisipäeval rõõmus meel,
kui olen juba koduteel.
Reedel aga oh sa häda,
möödas ongi koolinädal!
Laupäeval puhkan,
mängin ka.
Pühapäeva naudin taas.

/Mary Tiit, 4. klass/

Minu Kiisu

Mi nu
Kiisu Mõnke
Hästi armas
Kiisku. Mängis
palli piiril hiiri
jälgis enda maa
piiri. Vahel kui
tuju on hea,
hakkab nurruma
õige pea. Siis, kui siia
tahab ta, kahe hakkab korrutama
Mõnkeard, kui käes on õhtu,
hammitel, kui ärkame,
Sööki laul märkame.
Tema hakkab rääkima
ja joaki peale
(w) (w) joama
(w)

naeme karteksi rõõmu

T. KL
Mari Kasu

MEELELAHUTUS

KADAKAS

Leia antud rägastikust üles kõik alltoodud sõnad. Kui oled kõik sõnad üles leidnud, jäävad mõned tähed maha kriipsutamata, nendest saadki kokku lugeda lahendussõna (lahendussõna loe kokku ülevalt alla paremalt vasakule kriipsutamata tähtedest). Sõnad on ruudustikus peidetud diagonaalis, ülevalt alla, alt üles, vasakult paremale ja paremalt vasakule.

koostas: Mihkel Hiob, 10.A klass

AKVARELL	KAST	PALL
AUSTER	KATEL	PANNAL
HAISTMA	KUUSIK	PIME
HELI	LAAST	PLIIATS
ISTE	LAKK	PLIIT
KAART	LILLED	PULSS
KAAS	LUIK	RANITS
KAMIN	LUSTIMA	TANTS
KASSIKULD	MAKK	TASS

R	L	H	E	L	I	L	L	E	D
A	K	P	A	T	P	U	A	L	P
N	A	A	A	H	L	I	U	A	L
I	S	N	A	N	I	K	M	E	I
T	T	N	K	S	I	I	K	E	I
S	H	A	I	S	T	M	A	N	A
P	U	L	S	S	D	A	A	K	T
A	T	A	U	S	T	E	R	K	S
L	K	L	U	U	L	E	T	A	K
L	D	A	K	V	A	R	E	L	L